

РЕШЕНИЕ

№ 7711

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **11657** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на В. Й. Й. (и уточняваща молба към нея 31.01.23 година), чрез пълномощника му-адв.А. П., против Решение №ППН-01-276/2020 от 03.11.2022 година на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или само Комисията), в частта му по т.2, т.3 и т.4, с които се обявява жалба № ППН-01-572/26.07.2020 г. за основателна по отношение на жалбоподателя в съдебното производство В. Й. Й.; на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 679/2016, за нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016 и разпоредено на администратора на лични данни - В. Й. Й. да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да премахне Камери №1, №2, №3, №4 и №5 (номерация съгласно КА № ППН-02-109/25.02.2022 г.), а по отношение на разположената вътре в имота Камера № 7 - да промени нейния обхват на заснемане по начин, по който да бъде изключено наблюдението на чужда собственост, така че да заснема единствено неговия собствен имот и подстъпа към него; определен е срок за изпълнение на разпореждането - едномесечен от влизане в сила на административното решение, след което да бъде уведомена Комисията.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, пълномощникът на жалбоподателя- адв.Т. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските по делото, за които представя списък по чл.80 ГПК,

вр.чл.144 АПК. В депозираните по делото писмени бележки, в определения за това от съда срок, поддържа, че е налице хипотезата на чл.6, § 1, б. “е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета , предвид наличието на данни по преписката, че жалбоподателят в адм. производство живее в чужбина и поставянето на камерите е съгласувано с неговите родители, които поддържат имота, като поставянето на камерите било за защита на собствеността и телесната неприкосновеност на жалбоподателя Й.. Акцентира върху обстоятелствата, че от заключението на вещото лице (ВЛ) се установило, че се заснема само фронталната част на имота на В. З., наличието на обозначителни табели за извършваното видео наблюдение, съхраняването на записите за срок не по-дълг от три месеца, доброволното и безвъзмездно предоставяне от В. Й. на записите при поискването им от жителите на [улица]. С оглед на изложеното твърди, че бил спазен принципът на чл.5, § 1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, изразяващ се в свеждането до минимум на обработваните лични данни. Твърди най-сетне, че бил спазен балансът на интересите на администратора на личните данни и жалбоподател по делото- В. Й. и интересите на субекта на данните-В. З..

Ответникът-Комисията не депозира писмен отговор, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна (ЗС) В. Р. З., чрез пълномощника си адв.П., оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените разноски, съгл. списъка по чл.80 Г., вр. 144 АПК. В депозираните по делото писмени бележки поддържа, че обратно на твърденията на жалбоподателя, от събраните свидетелски показания се установило, че липсва съгласие за поставянето на камерите. Предмет на процесното решение на КЗЛД са само камерите, насочени към улицата и имотите на трети лица (не и тези, които заснемат имота на жалбоподателя) . Видеонаблюдението, осъществявано чрез процесните камери нарушавало баланса между защитата на легитимните интереси на администратора на лични данни и тези на трети лица, които ще бъдат заснети от процесните 6 камери, когато просто се движат по улицата и то далеч от имота на жалбоподателя. Отделно от това прозорецът на къщата на ЗС попадал в обхвата на една от камерите, видно от приложената към заключението на ВЛ снимка, което надхвърляло декларираната от жалбоподателя цел-защита на имуществото. Изводите на Комисията за нарушение на чл.5, § 1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 били правилни, а позоваването на решение на СЕС по дело С-212/13 година-неотнормосимо към случая, тъй като процесните камери не осъществявали видеонаблюдение в собствения на жалбоподателя имот. Коментира и заключението на ВЛ, като акцентира, че в хода на съдебното производство камерите са заменени с още по-мощни и с по-добри технически показатели; промяната на насочеността на една от камерите при очаквания оглед, като веднага след извършването му същата била променена отново към имота на ЗС. Твърди най-сетне, че поставените в хода на административното производство информационни табели за осъществяването на видеонаблюдение (какви то е нямало, видно от попълнения от Вл. Й. въпросник в адм. производство) са без значение за приетото за извършено нарушение.

Административен съд-София град, след като обсъди релеванните с жалбата основания и доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Производството пред КЗЛД по издаването на решението в оспорената му пред съд част е започнало по повод жалба от В. З. срещу В. Й. Й., с рег. № ППН-01-572/26.07.2021 г., касаеща видеонаблюдение, осъществявано с монтирани на електрическите стълбове на [улица]видеокамери, непосредствено пред собствения на жалбоподателя имот, находящ се [населено място],[жк], за което прилага нот. акт за собственост върху дворно място.

Административният орган е уведомил В. Й. за подадената жалба и му е дал възможност да изрази становище. При упражняване на правото си на защита, Й., чрез пълномощника си-адв.Т., е депозирал такова (възпроизведено почти буквално в мотивите на адм. решение). Същото по същество съдържа признание за авторството на монтирането на камерите-изрично е изложено, че достъп за записите от процесните видеокамери има единствено той и членовете на неговото семейство, обитаващи недвижимия имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], безопасността на който имот и лицата в него, се осигурява посредством монтираната система за видеонаблюдение. Системата била поставена след кражба на негово имущество (лек автомобил) от територията на имота. Изложено е още, че за поставянето ѝ бил уведомен бащата на жалбоподателя-Р. З. и той не се противопоставил. Поискал и предоставянето на част от записите, а Й. му ги предал доброволно и безвъзмездно. Нямало значение поставянето или непоставянето на знак за осъществяваното видеонаблюдение, тъй като жалбоподателят и Р. З. били уведомени за монтираната система .

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, чл. 10, ал. 2, т. 1, чл. 12, ал. 1 и ал. 4 ЗЗЛД и Заповед № РД-15-496/26.11.2021 г. на председателя на КЗЛД (връчена на жалбоподателя) е извършена проверка на място от екип служители към администрацията на КЗЛД.

При извършената проверка е установено, че на място се намира еднофамилна жилищна сграда (къща), с прилежащо дворно място. По време на проверката на проверяващия екип е отказан достъп до вътрешната част на имота (двора) и видеокамерите, разположени във вътрешната част на проверявания обект. Демонстриран е обхвата на видеонаблюдение/видеозаснемане чрез инсталирано на мобилния телефон на Й. приложение iVMS 4500 за отдалечен достъп.

Системата за видеонаблюдение се състои от 16 бр. стационарни IP видеокамери (5 бр. във вътрешността на проверявания обект (двор), 5 бр. извън рамките на собствеността на Й.- монтирани на стълбове пред имота на [улица]и 6 бр. във вътрешни помещения на проверявания обект) и две записващи устройства, чиито модели и технически параметри са посочени в попълнения от В. Й. въпросник за проверка. Към момента на проверката системата за видеонаблюдение функционира и осъществява постоянен запис, като в предоставения му въпросник Й. отговаря, че системата за видеонаблюдение е изградена на 01.04.2019 г. лично от него.

Отдалечен достъп до изградената система за видеонаблюдение, в т.ч. поддръжка и настройки, изходящия образ от видеокамерите в реално време и записите с видеокадри, има единствено Й., посредством софтуерно приложение, инсталирано на мобилния му телефон.

Установено е, че системата за видеонаблюдение осъществява постоянен запис на видеокадрите от монтираните видеокамери. Най-старите открити записи са от 01.10.2021 г.

Пространствено разположение на външните видеокамери и обхват на заснемане е

следното:

Камера 1 (3G Н. + О. — Camera 01 (Clear): разположена на стълб, в непосредствена близост с имота на жалбоподателя, насочена е и заснема [улица], тротоара от двете страни на улицата, част от съседни имоти.

Камера 2 (3G FIOUSE + О. — Camera 01 (Clear): разположена до камера 1, на същия стълб, в непосредствена близост с имота на жалбоподателя, насочена е и заснема [улица], тротоара от двете страни на улицата, част от съседни имоти.

Камера 3 (3G Н. 7 — Camera 01 (Clear): разположена на стълб срещу имота на Й., насочена е и заснема част от неговия двор, част от [улица], част от тротоара, част от съседен имот.

Камера 4 (3G Н. + О. — Camera 01 (Clear-): разположена до камера 3, на същия стълб, срещу имота на Й., насочена е и заснема част от неговия двор, част от [улица], част от тротоара, част от съседни имоти.

Камера 5 (3G Н. + О. — Camera 01 (Clear): разположена на стълб пред имота на Й., насочена е и заснема част от неговия двор, част от [улица], част от тротоара от двете страни на улицата, част от съседен имот.

Видно от приложено графично изображение от монтирана вътре в имота видеокамера (3G Н. 7 Camera 01 (Clear), в нейния обхват на видеонаблюдение/видеозаснемане попада съседен имот и в далечината [улица].

Към момента на проверката (за която жалбоподателят в съд. производство е бил предварително уведомен), в обхвата на така изградената система за видеонаблюдение не попада имотът на подателя на адм. жалба В. З., но попадат части от съседни имоти и публични места ([улица], тротоари).

Посредством изградената система за видеонаблюдение се обработват лични данни на следните категории физически лица: живущи, посетители в проверявания имот, случайно преминаващи по улицата и тротоарите лица.

Няма данни системата за видеонаблюдение да позволява лицево разпознаване на физически лица (посредством осъществяване на достъп до база с данни).

По време на проверката на място не са установени устройства, с които да е свързана системата за видеонаблюдение и чрез които да се извършва предаване на запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство. В събраната документация липсват данни за извършване на охрана на обекта от друго физическо/юридическо лице по реда на Закона за частната охранителна дейност, което да има права на достъп до системата за видеонаблюдение.

В. Й. като администратор е предприел следните технически и организационни мерки за защита на данните: потребителско име и парола за достъп до софтуерното приложение, инсталирано на мобилния му телефон.

Налице са информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение, същите са разположени в непосредствена близост до монтираните видеокамери (явно поставени с цел проверката на място, т.к. в попълнения въпросник Й. е отговорил, че такива няма, а в становището по адм. жалба-че такива не са дължими, бел. на съдията).

За документиране на резултатите от проверката е изготвен двустранно подписан констативен протокол (приложен в преписката и приет по делото), направени са графични изображения на местоположението на монтираните видеокамери, настройките и видеокадрите от софтуерното приложение. Всички събрани в хода на проверката документи са приложени към Констативен акт с №

ППН-02-109/25.02.2022 г. (и са част от приетата по делото преписка).

За проведеното открито заседание на 14.09.22 година, когато е разгледана жалбата страните са били редовно уведомени (л.109-113 по делото), с което е обезпечено правото им на участие в него. За проведеното заседание е бил съставен протокол, след което е проведено гласуване. Видно от протокола на заседанието са присъствали председателят В. К. и трима от членовете на КЗЛД-Ц. Ц., М. М. и В. Ц.. След проведеното заседание е взето процесното решение, като за него са гласували присъствалите в откритото съдебно заседание- председателят и тримата членове на комисията. Решението е взето единодушно с четири гласа: „за“.

По жалбата срещу В. Й., Комисията е обусловила изводи за нейната допустимост и основателност.

Приетата за установена фактическа обстановка от Комисията е, че В. Й. осъществява видеонаблюдение и запис на видеокадри посредством: Камера 1, разположена на стълб, в непосредствена близост с имота на жалбоподателя (в адм. производство и ЗС в съдебното В. З.), която е насочена и заснема [улица], тротоара от двете страни на улицата, част от съседни имоти; Камера 2, разположена до камера 1, на същия стълб, в непосредствена близост с имота на жалбоподателя (в адм. производство и ЗС в съдебното), която е насочена и заснема [улица], тротоара от двете страни на улицата, част от съседни имоти; Камера 3, разположена на стълб срещу имота на Й., която заснема част от неговия двор, част от [улица], част от тротоара, част от съседен имот; Камера 4, разположена до камера 3 на същия стълб, срещу имота на Й., която е насочена и заснема част от неговия двор, част от [улица], част от тротоара, част от съседни имоти. Камера 5, разположена на стълб пред имота на Й., е която е насочена и заснема част от неговия двор, част от [улица], част от тротоара от двете страни на улицата, част от съседен имот.

Видеонаблюдението по своята същност представлява съвкупност от действия - записване и съхраняване с автоматично средство - система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Данните от системата за видеонаблюдение позволяват лицата да бъдат идентифицирани в съответствие с разпоредбата на чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент 2016/679 .

Понятието „лични данни“ включва, съгласно определението в член 4, § 1 от Регламент (ЕС) 679/2016, „всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“. За подлежащо на идентифициране лице се смята „лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор, идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологична идентичност“.

В чл. 2, § 1 Регламента, съответно чл. 1, ал. 3, т. 1 ЗЗЛД, изрично е закрепено, че те се прилагат за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства. Видеозаснемането безспорно представлява обработване на лични данни с автоматични средства. „Записването“ е посочено като една от дейностите по обработване на лични данни съгл. чл. 4, § 2 от Регламента, а личните данни, съгласно § 1 на същия член, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез един или повече специфични признаци.

Заснемането на дадено лице с камера представлява лични данни по смисъла на член 4, § 1 от Регламент (ЕС) 679/2016, доколкото то позволява това лице да бъде

идентифицирано.

Понятието “обработване на лични данни“ е определено в член 4, § 2 от Регламент (ЕС) 679/2016, като “всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от такива данни, чрез автоматични или други средства, като събиране, запис, съхранение“ .

В. Й. Й., срещу което е насочена адм. жалба, е администратор на лични данни, тъй като е определил целите и средствата за обработване на лични данни на физически лица.

От правна страна Комисията е изложила още, че установеният обхват на видеонаблюдение обуславя извод за нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент 2016/679, доколкото администраторът обработва лични данни в прекомерен обем спрямо охранителната цел на видеонаблюдението. *Не е налице необходимост от обработването на лични данни посредством видеозаснемане и запис на кадри, съдържащи лични данни на преминаващите по публични територии ([улица]и прилежащите ѝ тротоари), както и на собственици/ползватели/посетители в чужди имоти, за целите на охрана на личното имущество на администратора, поради което е приела, че същият не е свел обработваните данни до минимум.*

Като най-целесъобразна корективна мярка, която да преустанови по-нататъшното незаконосъобразно поведение, Комисията преценила тази по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 679/2016 - разпореждане до администратора на лични данни да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта му бъде разпоредено да предприеме действия, с които да преустанови заснемането на обществени пространства и чужда частна собственост, осъществявано с камери №1, №2, №3, №4 и №5 (съгласно Констативен акт №ППН-02-109/2022 г.), като за целта премахне камерите. По отношение на камера № 7 - нейният обхват на заснемане да се промени по начин, по който да бъде изключено наблюдението на чужда собственост, така че да заснема единствено неговия собствен имот.

В административното производство за изясняване на спора допълнително са събрани гласни доказателства, които не установяват твърдяното от жалбоподателя съгласие на ЗС.

Допуснато е и извършването на съдебна компютърно-техническа експертиза. Видно от приетото по нея и неоспорено от страните заключение и поясненията на ВЛ при изслушването му в съдебно заседание, към момента на осъществяване на огледа от ВЛ техническите характеристики на монтираните камери за видеонаблюдение са следните:

-Стационарна мрежова IP камера HIKVISION DS-2CD2325FWD-I: 2 MPX, обектив 2.8 mm, инфрачервено осветление до 30 метра;

-Камера за наблюдение В. IP Hikvision DS-2CD1023G0-IU: 2 MPX, обектив 2.8 mm, инфрачервено осветление до 30 метра;

-Въртяща мрежова IP камера HIKVISION DS-2DE7A245IX-AE/S1: 2 MPX, 45x оптично и 16 пъти цифрово увеличение, инфрачервено осветление до 200 метра.

Фронталната част към [улица]на имота на В. З. попада в обсега на заснемане на Въртяща мрежова IP камера HIKVISION DS-2DE7A245IX-AE/S1. Имотът на

ЗС В. З. има излаз на улицата. Тази част от имота, която има излаз на улицата, това е фронталната част. Касае се в случая за камера, която е подвижна. Тя може да бъде командвана- съответно хоризонтално и вертикално. От ъгъла, който заснема, вътрешната част не може да се заснеме. Това което се вижда е фронталната част на имота и встрани къщата (и част от прозореца, видно от приложената към заключението снимка, бел. на съдията), защото двата съседни имота са много близо един до друг, а между тях има високи дървета, които намаляват видимостта от вътрешната част на имота на ЗС. Предвид качеството на заснемане е налице възможност за лицево разпознаване. Записващите устройства - 16-канален 4К мрежов рекордер/сървър марка и модел Hikvision DS- 7616NXI-I2/S не са настроени за разпознаване/идентификация на лица. Конкретното устройство има функция за разпознаване, но тази функция не е включена и няма връзка с база данни. Като технически параметри обаче е възможно. Ако записът бъде свален от камерата, може да се ползва технологично за идентификация на обектите, които са заснети, включително и за разпознаване на лица. Достъпът до записите се осъществява, чрез коректно конфигуриран софтуер на компания Hikvision (Посочен IP адрес, порт акаунт и парола)

Достъп до записите на видеокамерите имат лица с конфигуриран софтуер за достъп и знаещи паролите на двата конфигурирани акаунта в записващите устройства. Записващите устройства не съхраняват метаданни за активността на самите акаунти и какви външни устройства се свързват към тях и какво извършват. Акаунт с име "sot" е ограничен в режим само да преглежда записи, без да има възможността на администратор на устройството - с пълни права. Системата за видеонаблюдение не позволява и не поддържа като техническа функционалност автоматизирано обработване на лични данни. На стълбове с камери- 2 бр. камери на стълба при имота на ЗС В. З. и 3 бр. камери на стълб от страната на имота на В. Й. са поставени обозначителни табели за извършването на видеонаблюдение. На 2 бр. камери на стълб срещу имота на жалбоподателя В. Й. не са поставени обозначителни табели за извършването на видеонаблюдение.

Технологично е възможно записите на NVR устройството да бъдат прехвърлени на друго устройство, където да се съхраняват за неопределен период от време. Устройства са от вида мрежово свързан запаметяващ капацитет – NAS. Невъзможно е да се установи дали това е правено, защото в конфигурацията на видео наблюдението не е налице архивиращото устройство, чиято функция да е достъпна от интернет. Тази архивираща функция много рядко се използва и в случая тази функция не се използва. Устройствата, ползващи акаунтите могат да свалят записи от камерите, но дали това е правено е неустановимо, защото самата апаратура не съхранява тези данни. Информация върху устройство 16-канален 4К мрежов рекордер/сървър марка и модел Hikvision DS-7616NXI-I2/S, с поставени два броя записващи устройства - хард диск, с полезен капацитет от 8 терабайта всеки, е налична за 3 месеца на съхранение, след което автоматично се презаписва с друга визуализация.

Потребители „Administrator“ и „sot“ са имали достъп до информацията за периода, за който се съхраняват данни върху устройството. Устройството и

прилежащият към него софтуер не съхраняват информационен одит за събитията и процесите осъществени от Потребители „Administrator“ и „sot“.

Въз основа на проведенния анализ е налице информация - видео материал, съхранен в дисковете на NVR устройствата на анализирания видео система от камерите, монтирани върху стълба пред имота на [улица] периода на заснемането и съхраняването.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 16.02.23 година за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество жалбата срещу административното решение, в частта му по т.2, 3 и 4 е основателна, по следните съображения:

Оспореното административно решение е издадено от компетентен колективен орган, съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД Прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Процесното решение е подписано от председателя на комисията и трима от членовете, без особено мнение.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите правни норми за упражненото от колективния орган правомощие да издаде акт с оспореното пред съда съдържание.

Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Административното производство е образувано по жалба на жалба на В. З., което е във връзка с правомощията на КЗДЛ по чл.10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В това производство участват Комисията за защита на лични данни, лицето, подало жалба и администраторът на лични данни.

Дадена е възможност на лицето, срещу което е насочена жалбата да участва в адм. производство, като са спазени изискванията на чл.26 и чл.34 АПК, обезпечаващи това негово право. В. Й. е уведомен за началото на административното производство и е упражнил правото си на становище по жалбата срещу него. Същият е присъствал и на проверката на място, призован е и за откритото заседание на Комисията.

В административното производство пред Комисията са събрани необходимите доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата по случая. Извършената подмяна на камерите, за което ЗС сигнализира съда (виж

протокол от 18.09.23 г.), а същото е видно от констатациите при проверката на място в хода на адм. производство, съпоставени с констатациите на вещото лице при извършения след това оглед на място, не променя изводите на Комисията по съществото на спора. Осъществено поведение сочи на недобросъвестност на жалбоподателя, който при висящо съдебно производство изглежда да прави опит за изкривяване на действителното фактическо положение. Законосъобразността на акта обаче се преценява към момента на издаването му- арг. от чл.142, ал.1 АПК, от една страна, а от друга страна и сегашното положение, установено от заключението на вещото лице не променя съществено фактическите установявания на Комисията, че се заснемат публични територии и имоти на трети лица. Установеното в хода на съдебното производство фактическо положение сочи и на заснемане на фронталната част от имота на ЗС З. (за разлика от административното).

Между страните по делото няма спор, че видеонаблюдението като съвкупност от действия по записване и съхраняване, осъществявано с автоматично средство-система за видеонаблюдение, попада в обхвата на понятието „обработване“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като данните в тази система позволяват идентифициране на физически лица по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Страните не спорят и за това, че В. И. има качеството на администратор на лични данни, като осъществява видеонаблюдение -обработка лични данни-чл.2, § 1, чл.4, § 1 и 2 от Регламент (ЕС) 679/2016. Същият е определил целите на обработване на лични данни - охрана на лица и имущество и средствата за обработване - видеонаблюдение чрез повече от едно техническо средство (камера), т. е. чрез система за видеонаблюдение

Спорът между страните е основно правен и концентриран върху това-обработка ли жалбоподателят-администратор лични данни в прекомерен обем, спрямо охранителната цел на видеонаблюдението-охрана на собствения му имот и лицата в него, и накърнява ли по този начин права на ЗС, заявени с нейната жалба пред КЗЛД, защото тази жалба определя предмета на произнасяне от Комисията.

За разрешаването му съдът напомня, че с жалбата до Комисията е изложено несъгласието на В. З. със записването от администратора на събития на улицата и пред имота му (л.16, л.49-50 по делото).

Напомня още, че едно от съображенията на Регламент (ЕС) 679/2016, провъзгласено в него е, че: „Обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Настоящият регламент е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Хартата, както са залегнали в Договорите, и по-специално зачитането на личния и семейния живот, дома и комуникациите, защитата на личните данни, свободата на мисълта, съвестта и религията, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията, свободата на стопанската инициатива, правото на ефективни правни средства за защита

и на справедлив съдебен процес, както и културното, религиозното и езиковото многообразие.“

Нормата на чл. 32 от Конституцията на Република България прогласява неприкосновеността на личния живот, чието проявление е установената в чл. 32, ал. 2 КРБ забрана гражданите да бъдат фотографирани, филмирани и записвани против тяхната воля.

Този конституционен принцип съответства на установеното в чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и в чл.7 от Хартата на основните права на Европейския съюз право на личен живот .

Хартата потвърждава отново правата, които произтичат по-специално от общите за държавите-членки конституционни традиции и международни задължения, както и от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, от приетите от Съюза и от Съвета на Европа социални харти, от практиката на Съда на Европейския съюз и на Европейския съд по правата на човека.

Неприкосновеността на частната собственост пък е провъзгласена в чл.17, ал.3 от Конституцията на Република България, чл.1 от Протокол № 1 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и чл.17, § 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Неприкосновеността на имуществото е гарантирана чрез неговата защита.

Един способите за защита на правото на собственост е самозащитата-форма на защита, осъществявана от собственика.

По делото е признато от КЗЛД и страните в съдебното производство не спорят, че видеонаблюдението, осъществявано от администратора е с цел охрана на имуществото му.

Следователно налице е колизия между две защитени ценности-неприкосновеност на личния живот и неприкосновеност на имуществото. Разрешаването на тази колизия следва да стане чрез преценката за пропорционалност и баланс между тях.

Традиционното разбиране за неприкосновеност на личния живот се свързва с правото на определена сфера на автономност на индивида, преди всичко в отношенията с публичната власт. От гледна точка на своя генезис и поради правната си природа неприкосновеността на личния живот принадлежи към първото поколение основни права, насочени към защитата на физическия и духовния интегритет на човешката личност, *и по-специално автономията и частната сфера на индивида*. Правото на неприкосновеност на личния живот, уредено в чл. 32, ал. 1 от Конституцията, включва и възможността на индивида да решава принципно самостоятелно кога и при какви граници да разкрива лична информация за живота си, както и правото на всяко лице автономно (лично) да реши доколко и пред кого да сподели факти от личния си живот. (Решение№ 15 от 17.11.2020 г. на КС по к. д. № 4/2020 г.)

Както е прието в практиката на ЕСПЧ (Von Hannover v. G.; Flinkkilд and others v. Finland) понятието „личен живот“ включва в себе си и лична информация, която засегнатите лица биха очаквали *да не бъде публикувана без тяхното съгласие, както и елементи, относими към правото на засегнатото лице върху неговия собствен образ*.

Следователно публикуването на снимки попада в обхвата на понятието „личен

живот". Аналогично, в понятието попада и заснемането на видеоматериал и неговото публикуване против волята на заснетия.

Въпросът е дали самото заснемане, без публикуване (такова не се твърди в жалбата до КЗЛД, което е предопределило пределите на произнасяне по преписката, а и обективни данни за публикуване по делото няма), извършено на публично място-улица и тротоар към нея накърнява правото на личен живот.

Според съда отговорът на този въпрос е отрицателен. С появата си на публично място, вкл. и на улицата пред собствения си дом, човек излиза от своята частна сфера. Улицата е публична общинска собственост и служи за задоволяване на обществени потребности, отворена е за свободно преминаване на хора и автомобили. Присъствието на дадено лице на публично място, начинът, по който същото изглежда или се държи може да бъде възприето от всеки друг, вкл. и като бъде заснето. Разпространението на направените кадри обаче при определени условия може да бъде противоправно и да породи отговорност.

Нормата на чл.32, ал.2 от Конституцията на Република България предвижда, че никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия *без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи.*

Освен примерите, за които често се сещаме, свързани с използването на специални разузнавателни средства, трябва да бъде даден друг релевантен пример за установено в закон изключение в подкрепа на дадения от по-горе съда отговор. Този пример се съдържа в чл.13, ал.2, т.1, вр. ал.1 от Закона за авторското право и сродните му права-съгласие на изобразеното с фотография лице не се изисква, ако лицето се намира на публично или обществено място.

Най-сетне съдът сочи и това, че изводът на КЗЛД, че жалбоподателят-администратор обработва лични данни в прекомерен обем, спрямо охранителната цел на видеонаблюдението-охрана на собствения му имот и лицата в него, като заснема публични места извън процесния имот, но непосредствено пред него и около него, е необоснован. По никакъв начин не става ясно защото такъв вид самозащита е прекомерен. КЗЛД не е предложила нито един аргумент, който да позволява на съда да провери правилността на така направения извод. Правата на трети лица собственици на имоти, които са част от заснемането, пък са ирелевантни, след като КЗЛД е установила, че имотът на жалбоподателя в административното производство не попада в обхвата на видеозаснемане (л.73 и л.177 по делото). Тези лица не са изразили несъгласие и не са поискали защита от Комисията. Предметът на административното производство е определен от ЗС В. З., сезирал Комисията за защита на свои права. От заключението на ВЛ по делото не се установи съществено различна фактическа обстановка. В обхвата на една от камерите е само фронталната част от къщата на З.- тази част, която има излаз на улицата. Вътрешността на имота е извън обхват. Що се касае за прозореца, различим на една от снимките към заключението на вещото лице, на която се позовава защитата на жалбоподателя, то от същата е видно, че се касае за много малка и незначителна част от него и обекти вътре не са

различими.

С оглед на изложеното и при съобразяване с предмета на административното производство, съдът намери, че решението КЗЛД в оспорената му пред съда част е материално незаконосъобразно- фактическите установявания на комисията не установяват извършено от В. Й. Й. спрямо В. Р. З. нарушение по чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016, послужило като основание за прилагане на процесните корективни мерки. Осъществено основание по чл.146, т.3 АПК обуславя отмяната на решението в оспорената му пред съда част.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за ЗС, която го е упражнила, като преди приключване на устните състезания по делото е поискала присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са общо в размер на 2510 лева (10 лева заплатена държавна такса, 2000 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена по делото от двама адвокати и 500 лева заплатено възнаграждение за вещо лице). При съобразяване с нормата с нормата на чл.78, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК и при липса на вписана клауза в договора за правна защита, че пълният размер от 2000 лева на договореното възнаграждение е за защита, осъществена от един адвокат, съдът присъжда 1000 лева адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на В. Й. Й., Решение №ППН-01-276/2020 от 03.11.2022 година на Комисията за защита на личните данни, в частта му по т.2, т.3 и т.4, с които се обявява жалба № ППН-01-572/26.07.2020 г. за основателна по отношение на жалбоподателя в съдебното производство В. Й. Й.; на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 679/2016, за нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016 и е разпоредено на администратора на лични данни - В. Й. Й. да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да премахне Камери №1, №2, №3, №4 и №5 (номерация съгласно КА № ППН-02-109/25.02.2022 г.), а по отношение на разположената вътре в имота Камера № 7 - да промени нейния обхват на заснемане по начин, по който да бъде изключено наблюдението на чужда собственост, така че да заснема единствено неговия собствен имот и подстъпа към него; определен е срок за изпълнение на разпореждането - едномесечен от влизане в сила на административното решение, след което да бъде уведомена Комисията.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни, със седалище в [населено място] да заплати на В. Й. Й. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1510 (хиляда петстотин и десет) лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: